

Projekt

UCHWAŁA NR
RADY MIASTA SZCZECIN
z dnia 2018 r.

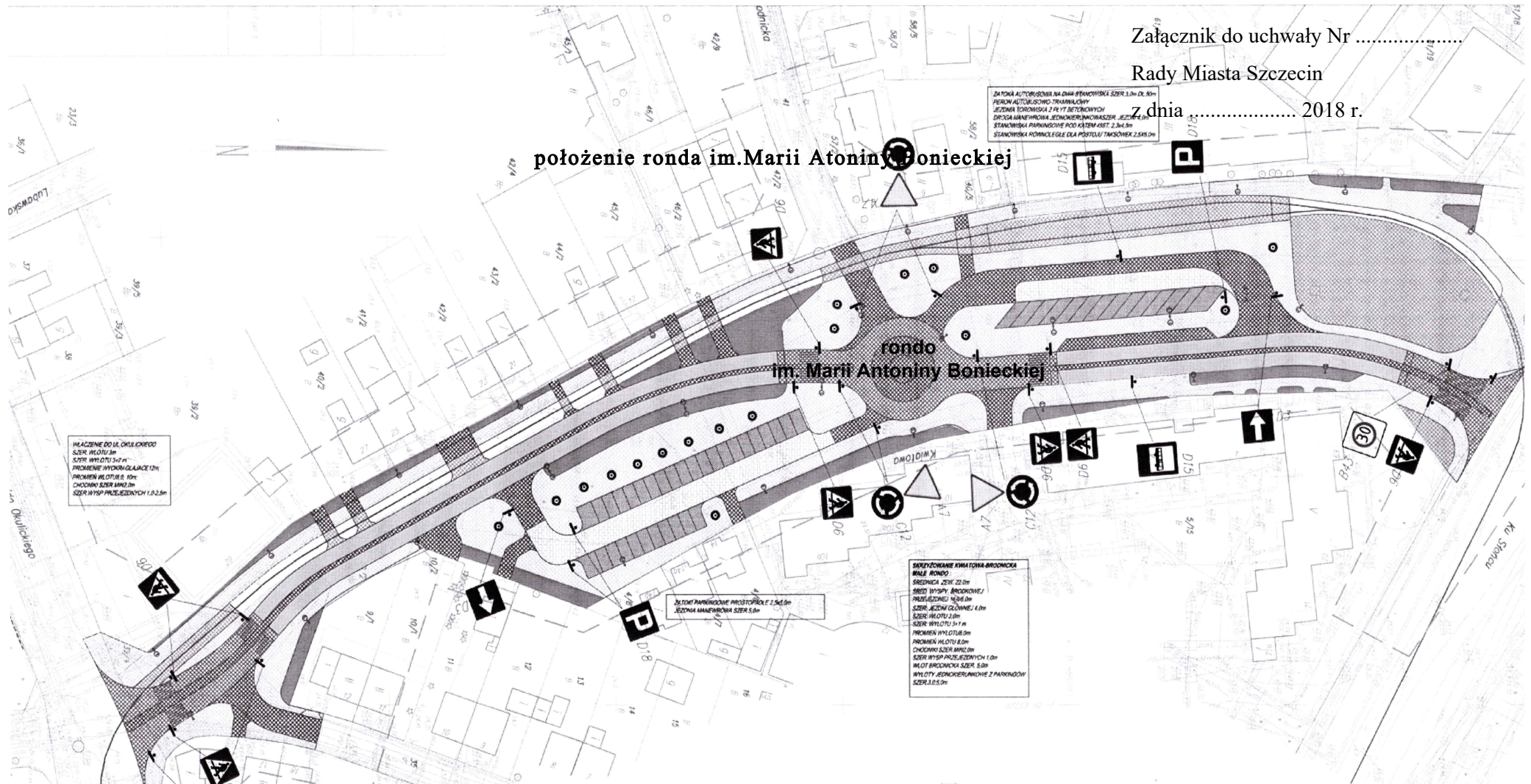
w sprawie nadania nazwy urzędowej rondy w Szczecinie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r. poz.1875, poz. 2232; z 2018r. poz.130); **Rada Miasta Szczecin uchwala, co następuje:**

§ 1. Nadać nazwę: "**rondo im. Marii Antoniny Bonieckiej**" – rondy u zbiegu ulic: Brodnickiej i Kwiatowej, usytuowanemu w części działki **nr 40/6** z obrębu ewidencyjnego **nr 2097** (Pogodno 97). Położenie ronda stanowi załącznik graficzny do niniejszej uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie po 14 dniach od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego.

położenie ronda im. Marii Antoniny Bonieckiej

UZASADNIENIE

Z wnioskiem o nadanie nazwy „**rondo im. Marii Antoniny Bonieckiej**” wystąpiła Rada Osiedla Gumieńce (teren jest własnością Miasta). Miejski Konserwator Zabytków nie zgłosił uwag ze stanowiska konserwatorskiego do ww. propozycji.

Maria Antonina Boniecka (1910-1978) – prozaik, publicysta, felietonista, pedagog i wychowawca. Studiowała w Warszawie gdzie, w 1934 r. ukończyła wydział pedagogiczny, tytuł magistra filozofii otrzymała w 1937 r. 1928-1944 zatrudniona przez Wydział Oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego miasta Warszawy, pracowała jako nauczycielka dla dorosłych. W 1937 r. odznaczona Srebrnym Krzyżem Zasługi za prace z analfabetami. Okupację niemiecką spędziła w Warszawie. Od 1940 r. pracowała w konspiracji. W 1942 r. zaprzysiężona do Armii Krajowej. W 1944 r. aresztowana i uwięziona. Wywieziona do obozu w Małzycach k. Łowicza. Odznaczona Krzyżem Armii Krajowej nr 3273. W latach 1945-1948 współpracowała z rozgłośnią Polskiego Radia w Gdańsku, w latach 1946-1949 oraz 1951-1954 z rozgłośnią Polskiego Radia w Szczecinie (stały felieton oraz reportaże). Od 1946 r. członek Związku Zawodowego Literatów Polskich. W latach 1945-1947 publikowała tygodniowe artykuły na łamach "Gazety Morskiej" w Gdańsku i "Głosu Wybrzeża" w Sopocie. W latach 1946-1949 zatrudniona w charakterze nauczyciela języka polskiego w II Państwowym Gimnazjum Męskim przy ul Henryka Pobożnego w Szczecinie. Opiekowała się uczniowskim Kołem Literackim, do którego należał między innymi pisarz Włodzimierz Odojewski. Do 1951 r. wykładała język polski na Studium Przygotowawczym przy Politechnice Szczecińskiej. W latach 1949-1963 współpracowała z Towarzystwem Wiedzy Powszechnej: prowadziła wykłady z dziedziny historii literatury, wygłaszała odczyty, prelekcje. W 1960 r. odznaczona Złotą Odznaką Zasłużonego Popularyzatora Wiedzy. W latach 1956-1957 była naczelnym redaktorem tygodnika społeczno-literackiego "Ziemia i Morze". Usunięta z redakcji za "błędy polityczne wobec sprawy węgierskiej, cenzury, nie dość silne przeciwstawianie się błędnym tendencjom, nie konsultowanie się z Komitetem Wojewódzkim odnośnie polityki redakcyjnej, nie zbliżanie linii pisma do linii partii..." W 1957 r. wytoczono proces przeciw Bonieckiej za artykuł dyskusyjny opublikowany w "Ziemi i Morzu" demaskujący skandaliczne stosunki panujące wśród miejscowego nauczycielstwa. Członek Towarzystwa Przyjaciół Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego nr legitymacji 248001. W 1959 r. otrzymała Nagrodę Literacką Szczecina. Była bezpartyjna. W 1960 roku władze PRL skonfiskowały szereg rękopisów Bonieckiej. Nieznane są losy pozycji: Magnolie Kwitną, Pięć córek Agaty, Nasza praca w porcie, Eli, Eli Lamma Sabactani. W 1963 r. objęta zakazem druku. Dokumenty w zasobach IPN, potwierdzają, że założona na nią Sprawa Operacyjnego Rozpracowywania nosi kryptonim "KULTURA". W 1965 r. wyemigrowała do Australii. Drukowała artykuły w prasie polonijnej m.in. w: "Wiadomościach Polskich" (Sydney), "Tygodniku Polski" (Melbourne), "Nurcie" (Sydney), "Słowie Polskim" (Adelaide), "Wiadomościach" (Londyn), "Jutrze Polski" (Londyn), "Nowym Świecie" (Nowy Jork). W 1966 r. nawiązała współpracę z rozgłośnią radia "Wolna Europa". W 1976-1978 współpracowała z Polskim Komitetem Radiowym w South Australii. W 1967 r. przyjęta do Koła Byłych Żołnierzy Armii Krajowej w N.S.W. Od 1971 r. członek Stowarzyszenia Dziennikarzy Polskich, syndykat Australia.

Przewodniczący Komisji Bezpieczeństwa
Publicznego i Samorządności

Witold Dąbrowski